

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

616. An Capitulum ad libitum revocare possit Vicarium à se constitutum
sine prædestinatione temporis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

Questio 616. An Capitulum ad libitum revocare possit Vicarium à se constitutum sine prædefinitione temporis?

RESP. Ad hoc convenire Auctores, dum tempore deputationis Vicarii de hac libera facultate revocationis ad nutum Capituli a. Quidam & pactum fuit inter Capitulum & Vicarium (siquidem id fieri possit) posse eum revocari toties quoties; cum tunc contra deputatum Vicarium obstat videatur conventionis, cui ipse consensit, exceptio, tener apud Dian. part. 8. tratt. 4. resolut. 63. Solorzan. de jure Indianum 10.2. lib. 3. cap. 13. num. 55. pro quo citat Garc. in addit. ad part. 5. cap. 7. num. 22. Verum praescindendo à tali conventione affirmativam, nempe quemadmodum de Vicario Episcopi tenent passim Auctores, posse simpliciter ad libitum & nutum Capituli revocari Vicarium Capitularem, tenent D. Antonin. in sum. 3. part. tit. 19. cap. 10. §. 2. in fine, apud Pax-Jord. loc. cit. num. 12. Garc. part. 5. cap. 7. num. 23. citans pro hoc S. Congregationis declarationem, quæ sic habet: Capitulum potest ad libitum amovere Vicarium alias per ipsum electum, seu confirmatum, dummodo intra dies octo alium constituat. Marcilla in not. ad Tridentin. lib. 4. tit. 3. cap. 3. Fariuac. part. 4. decis. 202. & mordicus Meroll. tom. 3. d. 7. dub. 27. num. 266. apud Dianam loc. cit. Jo-And. in cap. penult. de off. Vicar. in 6. num. 15. apud Pirh. & Fagnan. II. paulo post citand. ubi si indicat, posse Vicarium, etiam datum ad certum tempus, illo necdum elapsò, revocari. Item tandem affirmativam, etiam ubi fuisse interpositum juramentum de non revocando, tenent Sbroz. lib. 3. quest. 32. num. 7. citatis Pavin. de potest. Capit. sedevac. part. 2. quest. 10. num. 1. & aliis. Zerol. pr. Episc. part. 1. v. Vicarius. §. 21. expressè addens: etiam sine causa. & citans pro hoc D. Antonin. ubi antè. Selv. Rebuff. &c. Azorinsit. mor. part. 2. lib. 3. cap. 37. quest. 18. ubi expressè: Potest Capitulum Vicarium à se constitutum ad nutum revocare. Quod si aliquem creaverit, cui jure jurando promisit, se nunquam revocaturum, & dein revocaverit, rata & firma erit revocatio, sed Canonici erunt perjuri. Unde ejusmodi Vicarii solent cum Capitulo pacisci eā conditione, ut nunquam ab officio removantur, poenis constitutis & jurando confirmatis. Fundamenta hujus sententiaz affirmativaz ex Meroll. proponit Diana loc. cit. nimirum, quod stando in jure antiquo ante Tridentinum poterat Capitulum revocare Vicarium à se electum; quia Capitulum succedit in toto jurisdictione ordinaria Episcopi, exceptis casibus in jure expressis. Episcopus vero revocare potest ad libitum Vicarium à se constitutum, & is semper censeatur constitutus ad beneplacitum, licet in commissione Vicariatus id non exprimatur. Unde & jurisdictione hujus Vicarii Episcopalis exprimat morte vel motione constituentis ab officio, et si delegata non sit, sed

ordinaria. Jam vero si Capitulum hoc potuerit jure antiquo, possit idem adhuc post Tridentinum, utpote quod nihil circa hoc determinavit; adeoque hic casus tanquam omissus remanet in dispositione juris antiqui. Ita ferè Meroll, qui etiam hinc infert, Capitulum non teneriad aliquod interesse restituendum, si Vicarium absque justa causa removeat; eò quod obligatio restitutioonis oriatur ex violatione Justitia communitativa; in tali autem casu nulla justitia communitativa violetur. Hac ratione commotus Diana subjungit: ut verum fatear, huic sententia ego adhærerem; sed Purpuratorum Patrum oracula vereor. Ac dein expressè subjicit: ego tamen magis sententiaz negativaz adhæreo.

2. Negativam itaque sententiam, sive non posse sine justa causa revocari Vicarium Capitularem à Capitulo, præter Diana tenent Themudo in decis. Archiepisc. Olysson. tom. 1. decis. 2. per tot. Barbol. jur. eccles. lib. 1. cap. 32. num. 47. citans pro es Riccium in collect. decis. part. 5. collect. 1062. in fine. Raguc. de voce can. in Capit. quest. 37. num. 4. & scipium in pastorali. part. 3. alleg. 54. num. 171. ubi etiam ex Sell. in select. cap. 19. num. 43. addit. hoc verum esse, etiamsi in nominatione Vicarii dictum fuisset, quod possit revocari, quoties Capitulo visum fuisset. Item tenent hanc sententiam negativam Pirh. ad tit. de off. Vicar. num. 79. Fagni in cap. his que. de major. & obed. num. 70. Pignat. 10.1. conf. 23. num. 10. & tom. 9. consult. 159. num. 2. & seq. Pax-Jord. loc. cit. Ventrigl. loc. cit. §. 2. num. 23. citans Vulpe. in pr. cap. 44. num. 14. teltantique postremi quinque una cum Barbosa sic expressè rescriptis S. Congregat. prepos. negot. Episc. & Regular. de anno 1631. & antea sibi, nimirum ut Barbol. 1. Septemb. 1603. Capitulo Neapol. 22. ejusdem mensis & anni Nuncio Neapol. & 26. Octob. 1603. Capitulo Arctino: nimirum non posse amoveri dictum Vicarium à Capitulo, nisi ex causa, & quidem prius approbanda ab hac ipsa Congregatione. Qualia rescripta plura ejusdem Congregationis ad fusum recitata idiomate Italico vide apud Pignat. loc. ult. cit. Sed neque huic sententiaz deest ratio, nimirum, quod licet jurisdictione Vicarii Capitularis non oriatur à lege, vel canone, prout docuit Ugolin. relatus à Suarez tom. 5. de censor. d. 7. f. 3. nu. 1. & insinuat Sanchez de Matrim. to. 1. l. 3. d. 29. nu. 4. sed ab ipso Capitulo, electio ramenillius fiat in executionem & implementum præcepti Trident. in collegio autem ecclesiastico, ut inquit Marc. Ant. Genuens. in pr. Archiepisc. Neapolit. cap. 84. seu 86. num. 4. quando tenerunt aliquem eligere, improbatur à jure mutatione, & variatio sine causa. Et sic, ut inquit Pignat. loc. cit. de jure nullus officialis per electionem canonicanam constitutus amoveri potest sine causa ad nutum; quia non subest amplius electoribus quoad exercitium jurisdictionis, etiamsi esset Superior Regularis, juxta c. 2. de statu Regul. Addit & aliam rationem Quarant. apud Solorzau. & Pirh. & eandem adducit Pignat. loc. cit. nimirum quod si Canonici pro libitu voluntatis suæ possent auferre

Vica-

Vicario commissionem ei factam, sequeretur absurdum; scilicet quod ipse Vicarius segniter se haberet in administranda justitia in Canonicos particulares, vel dependentes ab iis.

3. Porro videtur hæc sententia negativa à fortiore procedere de Vicario Capituli, deputato à Metropolitano in casu negligentia Capituli, nempe quod is multo minus removeri possit ad libitum à Capitulo, utpote à quo jurisdictionis exercitium non accepit; quævis eundem amoviri posse à Metropolitano pro ipsius Metropolitani libitu, tradat Barbosa loc. cit. num. 48. sic resolutum testans à S. Congregatione Concilii in Lymana. 29. Septemb. 1625. Idem cum Barbosa tñet Solorzan. loc. cit. cap. 13. num. 65. & Ventrigl. loc. cit. num. 24. qui etiam addit, in tali revocatione opus noui esse requirere consensum S. Congregationis præpos. negot. Episcop. & Regul. eò quod declaratio ejusdem S. Congregationis, de qua paulò ante, decernens requirendum esse dicere consensum, loquaruntur tantum de amotione facienda per Capitulum de Vicario electo ab ipso Capitulo.

Questio 617. Quenam snt justæ causa revocandi, seu amovendi Vicarium?

R Esp. Eſſe ſequentes Primo, quando Vicarius admodum negligentis eſt in ſuo officio. Pax Jord. loc. cit. num. 14. citans Boer. decif. 153. nu. 29. Menoch. Quær. argumento L. finalis ff. ubi pupil. educ. L. ſequos. c. de off. pref. & prætor. Secundo, si p̄varicaretur in officio illud malè gerendo, iūtiā vendēdō, &c. Pax Jord. loc. cit. citans Bellug. in ſpec. rub. 26. de priv. off. princ. in 6. Menoch. &c. Tertio; quando appareret inſufficiens in exercitio tanti muneris. Pax Jord. loc. cit. citans c. quanvis triste. 7. quæſt. 1. Boer. decif. 149. num. 19. &c. Plures iſtiusmodi caulas magis in ſpecie enumerat Pignat. tom. 1. conf. 23. num. 10. ſingulārē firmat decif. Congreg. præpos. negot. Epif. & Regul. censentis, eas tales eſſe, ob quas à Capitulo iustè amoveri poſſit ejuſ Vicariuſtā quam indigūs, v. g. ſi patiatur aliquid fieri contra libertatem ecclesiasticam, in Materana 16. Iulij 1601. ſi non rēſideat; ſi ſit debitō Capituli; ſi acciperet pécuniam pro dimiſſoriis; ſi patiatur exceptiones; vel odio habeatur à populo, in una Tridentina 7. Iunij 1622. in Tranſens. 17. Maii 1604. in Neapol. 26. Ian. 1604. Porro ſtante iustâ cauſâ licita erit mutatio, quævis Capitulum jurâſſet non mutare; neque propter ea perjurit, aut ali- cuius poena reūm censēbitur. Pax Jord. loc. cit. nu. 15. citans Pavin. part. 2. qu. 10. nu. 7. D. Anton. in ſum. part. 3. tit. 19. cap. 10. §. 2. Sbroz. lib. 3. qu. 32. nu. 9. ubi tamen is loquitur de Vicario Episcopi.

* *

Questio 618. An, & qualiter per constitutionem secundi Vicarii censeatur revocatus prior Vicarius?

R Esp. Ubi Capitulum deputare, & ſimil habere poſt plures aq̄ue principales, & in ſolidum Vicarios, per electionem ſecundi non videatur revocatus prior, niſi id exprimatur in conſtitutione ſecundi. Si verò non poſt habere niſi unum, de amotione prioris per conſtitutionem ſecundi pari modo loquendum videtur hoc in punto de Vicario Capitulari, ac de Vicario Episcopi, de quo vide Sbroz. lib. 3. quæſt. 33. & dicta à nobis ſupra.

Questio 619. Num Vicarius Capitularis ante adventum novi Episcopi teneatur reddere rationes Capitulo eas exigente?

R Esp. Affirmatiꝝ. Pax Jord. loc. cit. num. 40. & 43. Ventrigl. cit. 6. 2. nu. 57. ubi: Capitulum ſede vacante, etiam non exspectato Episcopo, poſt rationem exigere à Vicario Capitulari, & aliis officialibus, eóque pro modo culpa punire, juxta expreſſam S. Congregationis declarationem, quam recitat Garc. part. 5. cap. 7. num. 23. hiſce verbis: Capitulum ſede vacante poſt factā remotione Vicarii, vel aliorum officialium, illos cogere ad reddendam rationem administrationis, eóque pro culpa punire, &c. Si igitur Capitulum ad id cogere poſt Vicarium, is utique ad hoc te- nebitur.

Quæſt. 620. Num Vicarius teneatur quoque novo Episcopo reddere rationes, non obſtan- te quād eas reddiderit Capitulo?

R Esp. Non ſolum poſt Capitulum finito officio rationem exigere à Capitulari Vicario, ſed etiam non obſtante, quod ratio redita ſit Capitulo, poſt ſuccelſor Episcopus rationem exigere à Capitulo, & ejuſ Vicario, qui tenentur ſyndicatum dare moderno Episcopo. Ventrigl. loc. cit. nu. 53. Pax Jord. cit. nu. 43. citans Pavin. part. 2. qu. 7. nu. 15. Fuſc. de viſit. cap. 15. num. 31. Quarant. &c. Diaſa p. 8. tr. 4. refol. 70. citans Vulpe. in pr. For. eccl. cap. 44. nu. 19. Ricciuſ p. 4. deſiſ. 291. Et ſi Episcopus Vicarium illum culpabilem inveniſſet, poſt eundem punire. Ventrigl. loc. cit. Pirh. ad tit. de off. Vicar. nu. 79. Sbroz. de off. Vicar. l. 3. qu. 57. nu. 12. juxta declarationem S. Congr. Conſil. quam recitat Pax Jord. loc. cit. quæ ſi habet: Congregatio Concilii censuit, Episcopum poſſe rationem administrationis officii geſti à Vicario Capituli ſede vacante conſtituto exigere, atque alicuius delicti reūm compertum punire, authoritate ſibi tributâ à decreto Concilii, cap. 16. ſeff. 24. Idque etiam ſi à Capitulo fuſſet abſolutus. Pirh. Sbroz. loc. cit. juxta ejuſdem S. Congreg. declarationem, quam recitat Garcias p. 5. c. 7. n. 23. Colliguntur hæc omnia ex Tridentino loc. cit. ubi ſi habet: